

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יבמות-הערל	מימרא													
ואיבעית אימא: משום דלא נשיב להו רוח צפונית													!	◊
כל אותן ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר, לא נשבה להם רוח צפונית.	דתניא:												■	!
מאי טעמא?													^	
איבעית אימא: משום דנופים הוו													!	◊
ואי בעית אימא: דלא נבדור ענני כבוד.													!	◊
הלכך, יומא דעיבא ויומא דשותא - לא מהלינן ביה ולא מסוכרינן ביה והאידנא דדשו בה רבים, (תהלים קט"ז) שומר פתאים ה'.	רב פפא:												■	◊
כל אותן ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר, לא היה יום שלא נשבה בו רוח צפונית בחצי הלילה, שנא: (שמות י"ב) ויהי בחצי הלילה וה' הכה כל בכור וגו'.	ת"ר:												■	◊
מאי תלמודא?													;	
הא קמ"ל, דעת רצון מילתא היא.													!	
דבר תורה משוך אוכל בתרומה, ומדבריהם גזרו עליו, מפני שנראה כערל.	רב הונא:												■	◊
משוך צריך שימול	מיתיבי:												■	;
מדרבנן.													!	
ודקארי לה מאי קארי לה? הא צריך קתני													;	
קטעי בסיפא:													!	
לא ימול, מפני שסכנה היא לו	רבי יהודה:												■	!
והלא - הרבה מלו בימי בן כוזיבא והולידו בנים ובנות, שנאמר: (בראשית י"ז) המול ימול, אפ"ל מאה פעמים, ואומר: (בראשית י"ז) את בריתי הפך, לרבות את המשוך	אמר ר' לוי:												■	!
מאי ואומר?													;	!
וכי תימא, האי המול ימול לרבות ציצין המעכבים את המילה, ת"ש: את בריתי הפך, לרבות את המשוך													!	!
הוא סבר, מדקא נסיב לה הש"ס קרא - דאורייתא היא													!	
ולא היא, מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא.													;	
תניא דמסייעא ליה לרב הונא:													■	◊
טומטום אין אוכל בתרומה, נשיו ועבדיו אוכלין	[תניא]												■	■
משוך, ונולד כשהוא מהול - הרי אלו אוכלים													■	■
אנדרוגינוס אוכל בתרומה ואין אוכל בקדשים													■	■
טומטום אינו אוכל לא בתרומה ולא בקדשים													■	■
משוך, ונולד כשהוא מהול - הרי אלו אוכלין	קתני מיהת:												■	
טומטום אינו אוכל בתרומה, נשיו ועבדיו אוכלים.	אמר ר' מר:												■	
נשיו לטומטום מנא ליה?													;	◊
אילימא דקדיש													!	
טומטום שקדיש - קדושיו קדושין, נתקדש - קדושיו קדושין	דתניא:												■	!
אימר דאמר - לחומרא, לקולא מי אמרינן? ספק אשה הוא, ואין אשה מקדשת אשה													;	

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י			
כשביצו ניכרות מבחון.	אביי:									!	◊	עב.		
מאי נשוי? אמו.	רבא:									!	◊	עב.		
אמו - פשיטא									ז			עב.		
מהו דתימא, מוליד מאכיל, שאין מוליד אינו מאכיל, קמ"ל.										!	◊	עב.		
טומטום אינו אוכל לא בתרומה ולא בקדשים	ת"ש:								ז	■	◊	עב.		
בשלמא לאביי, תנא רישא ערל ודאי, וקתני סיפא ספק ערל, אלא לרבא, טומטום דסיפא ל"ל?									ז			עב.		
מאי טומטום? ערל.										!	◊	עב.		
השתא ספק ערל לא אכיל, ודאי ערל אכיל?									ז			עב.		
מה טעם קאמר, מה טעם טומטום אינו אוכל בתרומה? מפני שספק ערל הוא, וערל אינו אוכל לא בתרומה ולא בקדשים.										!		עב.		
משוך וגר שנתגייר כשהוא מהול, וקטן שעבר זמנו, ושאר כל הנימולים, לאיתויי מי שיש לו שתי ערלות - אינן נימולין אלא ביום	למא כתנאי: [ת"ק]									■	◊	עב.		
בזמנו - אין נימולין אלא ביום, שלא בזמנו - נימולין ביום ובלילה	רבי אלעזר בר' שמעון:									■	◊	עב.		
מאי לאו בהא קמיפלגי:											ז	עב:		
משוך - דאורייתא	דמר סבר: [ת"ק]										■	ז	עב:	
משוך - דרבנן	ומר סבר: [רבי אלעזר בר' שמעון]										■	ז	עב:	
ותסברא? קטן שעבר זמנו מי איכא למ"ד דרבנן?											!	עב:		
אלא, דכולי עלמא משוך - דרבנן, וקטן שעבר זמנו - דאורייתא, והכא בהא קמיפלגי											!	◊	עב:	
דרשינן וביום	דמר סבר: [ת"ק]										■	!	◊	עב:
לא דרשינן וביום.	ומר סבר: [רבי אלעזר בר' שמעון]										■	!	◊	עב:
גותר בזמנו - אינו נשרף אלא ביום, שלא בזמנו - נשרף בין ביום בין בלילה,	כי הא דיתיב רבי יוחנן וקדריש:										■	◊	עב:	
אין לי אלא נימול לשמיני שאין נימול אלא ביום, מנין לרבות לתשעה, לעשרה, לאחד עשר, לשנים עשר? תלמוד לומר: וביום. ואפילו למאן דלא דריש וא"ו, וא"ו וה"י דריש	ואיתיביה רבי אלעזר לרבי יוחנן:										■	ז	◊	עב:
אישתיק.											○		עב:	
ראיתי לכן פדת שיושב ודורש כמשה מפי הגבורה	בתר דנפק, א"ל רבי יוחנן לר"ל:										ז	◊	עב:	
דידיה היא? מתניתא היא.	א"ל ר"ל:										!		עב:	
היכא תנא ליה?	[רבי יוחנן]										^		עב:	
בתורת כהנים.	[ר"ל]										!	◊	עב:	
נפק תנייה בתלתא יומי, וסברה בתלתא ירחי.	[רבי יוחנן]										○		עב:	
ערל שהזה - האתו כשרה, מידי דהוה אטבול יום, שאע"פ שאסור בתרומה - כשר בפרה.	רבי אלעזר:											■	◊	עב:
מה לטבול יום שכן מותר במעשר												ז	עב:	
אטו אנו לאכילה קאמרינן? אנו נלגיעה קאמרינן, ומה טבול יום שאסור בנגיעה דתרומה - מותר בפרה, ערל שמותר בנגיעה - אינו דין שמותר בפרה.												!	עב:	
ערל שהזה - האתו כשרה, ומעשה היה והכשירו חכמים הזאתו.	תניא נמי הכי:											■	עב:	
טומטום שקידש - קידושו פסול, מפני שהוא ספק ערל, וערל פסול לקדש ואנדרוגינוס שקידש - קידושו כשר	מיתיבי: [ת"ק]											■	◊	עב:

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement † challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

יבמות-הערל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אף אנדרוגינוס שקידש - קדושיו פסולים, מפני שספק אשה, ואשה פסולה מלקדש	רבי יהודה:								◊	‡	■	
קתני מיהא ערל וספק ערל פסול מלקדש									‡			
האי תנא - תנא דבי רבי עקיבא הוא, דמרבי ליה לערל כטמא	רב יוסף:								!			◊
(ויקרא כ"ב) איש איש - לרבות הערל.	דתניא, ר"ע:								■	!		
לא לישתמיט תנא וליתני הערל והטמא, ולימא ר' עקיבא היא	רבי: הוה יתיבנא קמיה דרב יוסף וקשיא ליה:								‡			
ולא?									‡			
הערל והטמא פטורים מן הראייה	והא קתני:								■	‡		
התם משום דמאיס.									!			
ואזדו לטעמייהו										■		
הכל כשרים לקדש, חוץ מחרש שוטה וקטן	דתניא: [ת"ק]								◊	■	■	◊
מכשיר בקטן, ופוסל באשה ובאנדרוגינוס.	רבי יהודה:								◊	■	■	◊
מאי טעמא דרבנן?									^			
דכתיב: (במדבר י"ט) ולקחו לטמא מעפר שריפת החטאת, הנך דפסלי באסיפה פסולין בקידוש. הנך דכשרין באסיפה כשרים בקידוש.	[ת"ק]								!			◊
ורבי יהודה?									‡			
א"כ, נימא קרא ולקח, מאי ולקחו? דאפלי הנך דפסולין התם כשרים הכא.	[רבי יהודה] אמר לך:								!			◊
אי הכי, אשה נמי?									‡			◊
ונתן ולא ונתנה.									!			◊
ורבנן?									‡			
אי כתיב ולקח, ונתן, הוה אמינא שקיל חד ויהיב חד, כתב רחמנא ולקחו ואי כתב רחמנא ולקחו ונתנו, ה"א דשקלי תרי ויהיב תרי, כתב רחמנא ולקחו ונתן, דאפלי שקלי תרי ויהיב חד.	[רבנן]								!			◊